

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **Personální agentura s.r.o.**, IČO: 27712460,
sídlem Bělská 139/7, Mladá Boleslav,
zastoupená M. M., obecným zmocněncem,
bytem X,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2021, č. j. 17487/21/5300-21441-708460,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 19. 7. 2021, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobkyně proti třem dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 27. 5. 2020, jimiž byla žalobkyni doměřena daň z přidané hodnoty a stanovena povinnost uhradit penále z doměřené daně, a to č. j. 3012240/20/2115-50522-208370 za zdaňovací období červenec 2017, č. j. 3012551/20/2115-50522-208370 za zdaňovací období srpen 2017 a č. j. 3012590/20/2115-50522-208370 za zdaňovací období září 2017. Výrokem I napadeného rozhodnutí žalovaný zrušil rozhodnutí č. j. 3012240/20/2115-50522-208370 a řízení zastavil, výroky II a III změnil rozhodnutí č. j. 3012590/20/2115-50522-208370 a č. j. 3012240/20/2115-50522-208370.
2. Žalobkyně v žalobě pouze obecně namítla, že správce daně a žalovaný stanovili žalobkyni daň z přidané hodnoty chybným a nezákonným způsobem.
3. Soud proto zkoumal, zda podaná žaloba netrpí vadami, které by bránily jejímu věcnému projednání.
4. Povinností žalobce je uvést v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. všechny zákonem stanovené náležitosti. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, nebo nicotné.

5. Uplatnění alespoň jednoho projednatelného žalobního bodu představuje zvláštní náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Ve lhůtě pro podání žaloby musí žalobce uplatnit alespoň jeden žalobní bod, aby jeho žaloba byla projednatelná [viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 7. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31, č. 3733/2018 Sb. NSS].
6. Požadavky, které je třeba klást na formulaci žalobních bodů, se opakovaně zabývala judikatura správních soudů. Jak vysvětlil rozšířený senát NSS již v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, „[l]íčení *skutkových okolností* nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. [...] Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.“ Dále je třeba poukázat především na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb., podle něhož „*smyslem uvedení žalobních bodů je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným – nicméně srozumitelným a jednoznačným – vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat*“. Jak se v citovaném rozsudku dále uvádí, „*náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum*“.
7. Lze tedy shrnout, že žalobním bodem je pouze konkrétní a ve vztahu k projednávané věci individualizované skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací. Z formulace žalobního bodu musí být zřejmé, jaké aspekty skutkových dějů považuje žalobce za základ nezákonnosti správního rozhodnutí.
8. Žaloba výše uvedeným požadavkům plynoucím z § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nedostála. Žalobkyně v žalobě zdůvodnila příslušnost soudu, popsala, že vyčerpala opravné prostředky, stručně shrnula dosavadní průběh správního řízení a v obecné rovině konstatovala, že byla přímo zkrácena na právech nezákonným rozhodnutím. Dále pouze obecně namítla, že daň z přidané hodnoty byla stanovena chybným a nezákonným způsobem. Tvrzení žalobkyně, že byla napadeným rozhodnutím v návaznosti na předchozí rozhodnutí správce daně přímo zkrácena na právech a že žalovaný stanovil daň z přidané hodnoty chybným a nezákonným způsobem, nelze považovat za žalobní body ve shora uvedeném smyslu. Žalobkyně neuvádí, z čeho dovozuje, že daň byla stanovena nezákonně (za zdaňovací období červenec 2017 ani ke stanovení daně nedošlo, neboť výrokem I napadeného rozhodnutí byl dodatečný platební výměr zrušen a řízení zastaveno). Ve svých tvrzeních žalobkyně setrvala pouze ve zcela obecné rovině,

když převážně pouze parafrázovala znění § 65 odst. 1 s. ř. s. upravující aktivní žalobní legitimaci. Nejedná se tak ve vztahu k žalobkyni a k projednávané věci o konkrétní individualizovaná skutková tvrzení doprovázená právní argumentací. Jak uvedl rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, *„[k]onkretizace faktů dostatečně substancovanými žalobními body je důležitá nejen z hlediska soudu, tj. pro stanovení programu sporu a vytýčení mezí, v nichž se soud může v souladu s dispoziční zásadou pohybovat, ale má význam i pro žalovaného.“*

9. Podaná žaloba tedy neobsahuje žádný žalobní bod.
10. Soud si je vědom, že povinností soudu je v případě zjištění vady žaloby spočívající v absenci žalobního bodu vyzvat žalobce dle § 37 odst. 5 s. ř. s. k odstranění vady žaloby. Tato vada však může být odstraněna pouze ve lhůtě pro podání žaloby (viz např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31), která podle § 72 odst. 1 s. ř. s. činí 2 měsíce a počíná plynout ode dne doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Soud tak nesmí stanovit lhůtu pro odstranění vady žaloby delší, než kolik zbývá ze lhůty pro podání žaloby, neboť pouze v této lhůtě lze uplatnit nový (tedy případně i zcela první) žalobní bod. Z ustálené judikatury správních soudů přitom rovněž plyne, že k výzvě k odstranění vad žaloby přistoupí soud pouze za situace, kdy je objektivně možné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12. 2. 2021, č. j. 5 As 77/2020-25). Soud tak musí učinit v přiměřené lhůtě po dojití žaloby, zpravidla v řádu několika dnů, kdy se musí seznámit s obsahem žaloby přinejmenším do té míry, aby si mohl učinit úsudek o tom, zda má předepsané náležitosti (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 As 50/2014-18, ze dne 29. 11. 2017, č. j. 1 Azs 341/2017-22, či ze dne 26. 5. 2020, č. j. 1 Afs 156/2020-18).
11. Napadené rozhodnutí bylo podle doručky obsažené ve správním spise doručeno do datové schránky žalobkyně dne 17. 5. 2021. Posledním dnem lhůty pro podání žaloby tak bylo pondělí 19. 7. 2021, během něhož žalobkyně žalobu prostřednictvím datové zprávy odeslala. Soudu se žaloba dostala do dispozice dne 19. 7. 2021 v 12:14 hodin, bezprostředně po jejím odeslání.
12. Objektivně není v možnostech soudu, aby se v případě, že je žaloba dodána do datové schránky soudu v poslední den lhůty po poledni, po jejím zaevidování podatelnou, přidělení věci dle rozvrhu práce do příslušného soudního oddělení a založení soudního spisu seznámil s obsahem žaloby alespoň do té míry, aby si mohl učinit úsudek o tom, zda má předepsané náležitosti, ověřil její včasnost, vyhotovil usnesení, kterým by vyzval žalobkyni k odstranění vad žaloby, a toto usnesení ještě během pracovní doby odeslal a téhož dne doručil žalobkyni, resp. jejímu zástupci tak, aby měla žalobkyně možnost téhož dne soudu odeslat doplnění žaloby, byť s žalobkyní či jejím zástupcem lze komunikovat prostřednictvím systému datových schránek. Soud dodává, že v tomto případě nejde o věc, kterou by byl povinen projednat přednostně (§ 56 odst. 3 s. ř. s.). Rozšířený senát NSS ve výše citovaném rozsudku č. j. 3 Azs 66/2017-31 v tomto směru uvedl, že *„[ž]alobce si musí být vědom, že podává-li na konci lhůty pro podání žaloby žalobu bez tak podstatné náležitosti, jako jsou žalobní body, nemá automatickou garanci, že soud jej k odstranění této vady vyzve. Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, je-li ještě se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit.“* Vhodné je v tomto kontextu též odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 8. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1223/17, podle něhož *„[p]okud byla žaloba bez žalobního bodu podána v poslední den zákonné lhůty, nemohl krajský soud objektivně postupovat podle § 37 odst. 5*

soudního řádu správního (k tomu blíže viz např. nálezn Ústavního soudu ze dne 1. 4. 2003, sp. zn. II. ÚS 392/01). Je procesní strategií (i rizikem) stěžovatelů, pokud s podáním správní žaloby otálejí až do posledního dne dvouměsíční lhůty, neboť si tím zkracují dobu, dokdy mohou odstranit případné vady svého podání.“

13. Ačkoliv za použití moderních komunikačních prostředků nelze *a priori* vyloučit povinnost soudu vyzvat k odstranění vad žaloby i v poslední den lhůty pro její podání, taková situace je zcela výjimečná (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 As 50/2014-18), neboť, jak je v uvedeném rozsudku zmíněno, soud se musí v přiměřené lhůtě zpravidla v řádu několika dnů s žalobou seznámit. Je přitom třeba vzít v úvahu, že každé podání je nejprve zaevidované podatelnou, poté je přiděleno dle rozvrhu práce senátu a soudci. Soudní kancelář jej zavede do systému, vytvoří spisový obal a předá příslušnému soudnímu senátu. Teprve poté se soudce zpravidla s obsahem podání seznámí a může činit úvahy o tom, jak je s podáním třeba dále nakládat, tj. např. zadat pokyn k vyhotovení a vypravení písemnosti konkrétního obsahu (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2020, č. j. 1 Afs 156/2020-18). V jiných věcech dospěl NSS k závěru, že by nebylo reálné žalobu doplnit ani v případě, že byla doručena dříve než v poslední den lhůty (srov. rozsudky ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 Afs 2/2011-55, a ze dne 23. 10. 2009, č. j. 8 Afs 31/2009-74).
14. Ze soudního spisu ani tvrzení žalobkyně nevyplývají žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by se právě v nyní posuzované věci mělo jednat o výjimečnou situaci, kdy měl soud obratem žalobkyni vyzvat k doplnění žalobních bodů též den, kdy žalobu bez žalobních bodů obdržel, a že by žalobkyně v průběhu téhož dne měla reálnou možnost ji doplnit. Sama žalobkyně přitom v závěru žaloby avizovala, že žalobu o konkrétní popis skutkových okolností a nezákonných výroků správce daně teprve doplní. Lze tedy předpokládat, že by žalobu během posledního (půl) dne běhu lhůty doplnit nestihla. Včasné doplnění žaloby po výzvě soudu tedy bylo v daném případě takřka nemyslitelné.
15. Vzhledem k tomu, že byla žaloba bez žalobních bodů podána v poslední den lhůty pro její podání, nebylo možné žalobkyni k odstranění vad vyzvat podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť pro odstranění vad nebyl dostatečný časový prostor. Vada spočívající v absenci alespoň jednoho žalobního bodu tak byla neodstranitelná. Soud proto žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle které nemá v případě odmítnutí žaloby právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků.
17. Jelikož byl návrh odmítnut, soud ve smyslu § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátil žalobkyni zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2021

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph. D., v. r.
předseda senátu